

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 281/2011-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. júla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. PhDr. P. Ď., Ž., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 42 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 2 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 1, čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky a jeho prípisom sp. zn. 2011-6423/14936:2-071 z 20. apríla 2011, ako aj postupom Prešovskej univerzity v Prešove a jej prípisom sp. zn. 1152/2011 z 27. apríla 2011 súvisiacim s predbežným prerokovaním jeho nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. PhDr. P. Ď. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 17. júna 2011 doručené podanie JUDr. PhDr. P. Ď., Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „*Ústavná sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky proti porušovaniu základných práv a slobôd a ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z Ústavy Slovenskej republiky a z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná*“. Ústavný súd podanie sťažovateľa podľa obsahu kvalifikoval ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 42 ústavy a práva podľa čl. 2 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) v spojení s čl. 1, čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) a jeho prípisom sp. zn. 2011-6423/14936:2-071 z 20. apríla 2011, ako aj postupom Prešovskej univerzity v Prešove (ďalej len „Prešovská univerzita“) a jej prípisom sp. zn. 1152/2011 z 27. apríla 2011 súvisiacim s predbežným prerokovaním jeho nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom.

Sťažovateľ v sťažnosti najmä uvádza:

«... Dňa 17. 03. 2011 som podal na poštovú prepravu zásielkou adresovanou Prešovskej univerzite v Prešove (ďalej len „PU“) žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona 514/2003 Z. z. o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, ktorého dôsledkom majú byť napokon aj nezákonné rozhodnutia dekana Filozofickej fakulty PU (ďalej len „FF PU“), ktoré okrem zákona majú porušovať Ústavu SR a moje práva a slobody garantované medzinárodnými dohovormi. Keby aj tieto rozhodnutia dekana mali byť v konečnom dôsledku zákonné, nesprávny úradný postup FF PU má byť nepopierateľný, a v jeho dôsledku má byť nepopierateľné porušenie Ústavných práv a slobôd a práv a slobôd garantovaných medzinárodnými dohovormi.

Na základe uvedeného nesprávneho úradného postupu teda má byť zo strany PU nepopierateľné viacnásobné porušenie základných práv a slobôd a ľudských práv a základných slobôd.

Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu sa napokon obyčajnou listovou zásielkou s dátumom 20. 4. 2011 odoslanou dňa 03. 05. 2011 zbavilo zodpovednosti a v rozpore so zákonom 514/2003 Z. z. a s Ústavou SR tvrdí, že štát nemá v jeho zastúpení niesť zodpovednosť za nesprávny úradný postup orgánov verejnej moci, hoci rozhodujú v rezorte tohto ministerstva. Premlčacia lehota teda po krátkom prerušení opäť plynie od 06. 05. 2011 (deň prevzatia obyčajnej listovej zásielky) a preto podľa Ústavy SR, podľa medzinárodných dohovorov, ktorými je Slovenská republika viazaná, a aj na základe nálezov Ústavného súdu SR III. ÚS 2/2009, III. ÚS 172/2010, III. ÚS 259/2010 a IV. ÚS 409/2010 podávam túto ústavnú sťažnosť...

1. Dňa 02. 06. 2010 po dohode realizovanej prostredníctvom elektronickej pošty so zriaďovateľom Vysokej školy zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety, n. o. v Bratislave (ďalej len „VŠ sv. Alžbety“) prof. MUDr. V. K., DrSc. som podal na poštovú prepravu zásielku adresovanú VŠ sv. Alžbety so žiadosťou o prestup v doktorandskom štúdiu v odbore 3.1.14 Sociálna práca z Katolíckej univerzity v Ružomberku na VŠ sv. Alžbety.

2. Dňa 03. 06. 2010 som cestou Katolíckej univerzity v Ružomberku (ďalej len „KU“) dekanovi Pedagogickej fakulty KU (ďalej len „PF KU“), na ktorej som dovtedy ako externý doktorand v odbore 3.1.14 pôsobil, listovou zásielkou oznámil, že prestupujem z PF KU na VŠ sv. Alžbety.

3. Dekan PF KU listom zo dňa 08. 06. 2010 vyslovil jeho súhlas s pokračovaním môjho doktorandského štúdia na VŠ sv. Alžbety.

4. Keďže z VŠ sv. Alžbety som zavinením neznámej osoby viac ako 3 mesiace po podaní žiadosti o prestup z 02. 06. 2010 nedostal oficiálny dekrét o pridelení školiteľa pre doktorandské štúdium, elektronicou poštou zo dňa 11. 10. 2010 som poprosil zriaďovateľa VŠ sv. Alžbety o vrátenie materiálov, ktoré som tejto škole zaslal s mojou žiadosťou o prestup ešte dňa 02. 06. 2010 (bod 1 tohto podania). Požiadal som zároveň tohto zriaďovateľa prof. MUDr. V. K., DrSc. o jeho výslovný súhlas s pokračovaním môjho doktorandského štúdia na inej vysokej škole. Moje materiály mi VŠ sv. Alžbety vrátila zásielkou zo dňa 15. 10. 2010, a súhlas s pokračovaním môjho doktorandského štúdia na inej vysokej škole mi zriaďovateľ prof. MUDr. V. K., DrSc. zaslal dňa 11. 11. 2010, keďže podľa jeho emailového vyjadrenia dňa 15. 10. 2010, kedy mi bola prvá zásielka VŠ sv. Alžbety odoslaná, mal byť ešte v zahraničí.

5. Dňa 05. 11. 2010 som podal na poštovú prepravu zásielkou adresovanou FF PU žiadosť o prestup v doktorandskom štúdiu v odbore 3.1.14 Sociálna práca. Prvá odpoveď (1712/2010), voči ktorej som sa okamžite odvolal, mala dátum 10. 1. 2011 a bola odoslaná na moju adresu až dňa 26. 01. 2011. Čiže v rozpore s obligátnou lehotou na vybavenie žiadosti, ktorou je zvyčajných 30 dní, FF PU meškala s odpoveďou viac ako 30 dní. Samotný nesúhlas na zápis na štúdium na FF PU odoslaný 26. 01. 2011 bol odôvodnený domnelým nesúlalom obsahu jednotiek študijného programu 3.1.14 Sociálna práca.

6. V mojom odvolaní zo dňa 01. 02. 2011 som FF PU upozornil jednak na časový sklz v ich odpovedi odoslanej až 26. 01. 2011 (napríklad aj samotný študijný poriadok Prešovskej univerzity ohľadom doktorandského štúdia má v článku 9 ods. 7 a článku 28 ods. 9 tiež maximálne 30-dňové lehoty na vybavenie), jednak som FF PU upozornil, že nie je možné, aby na dvoch vysokých školách v Slovenskej republike, ktoré majú akreditáciu Ministerstva školstva SR, bol taký veľký nesúlad obsahu jednotiek študijného programu 3.1.14 Sociálna práca, aby to úplne znemožňovalo prestup v rámci tohto programu. Takisto som FF PU upozornil, že navyše som elektronickou poštou informoval garanta uvedeného študijného programu, ktorý dával vyjadrenie o nesúlade obsahu jednotiek študijného programu, prof. PhDr. A. T., CSc, o mojich absolvovaných jednotkách na PF KU ešte dňa 07. 10. 2010 a dňa 11. 10. 2010. Takže tento garant FF PU o domnelom nesúlade, ktorý aj keby bol možný, musel vedieť už pri doručení mojej žiadosti zo dňa 05. 11. 2010, a nemusel by dva mesiace (do 10. 01. 2011) tento súlad - nesúlad skúmať. Aj bez tohto faktu dva mesiace na takéto konštatovanie je nápadne dlhá doba.

7. Dňa 08. 03. 2011 mi FF PU poslala opäť nesúhlas na zápis na doktorandské štúdium na tejto fakulte (98/2011 - s dátumom 7. marec 2011). V tomto liste to odôvodnila tým, že som na PF KU bol doktorandom do 08. 06. 2010, a teda, že som v čase podávania žiadosti o prestup na ich fakultu nebol už študentom tretieho stupňa vôbec. V mojej žiadosti o prestup z 05. 11. 2010 síce píšem, že na VŠ sv. Alžbety som študovať nezačal, čo je evidentne technický zmysel vety, a nie právny zmysel, lebo tam zároveň uvádzam, že od zriaďovateľa VŠ sv. Alžbety mám prísľub o zaslanie jeho súhlasu s pokračovaním štúdia na inej vysokej škole. FF PU si však túto skutočnosť neoverovala, hoci šiju po podaní mojej žiadosti z 05. 11. 2010 mala overiť bezodkladne.

8. Keďže takéto prietahy v úradnom konaní začali nasvedčovať zlému úmyslu, v rámci reakcie na vyjadrenie FF PU odoslanom dňa 08. 03. 2011 som dňa 17. 03. 2011 podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom a nezákonnými rozhodnutiami dekanátu FF PU. Kópiu tejto žiadosti prikladám do spisu (v prospech FF PU som vtedy urobil preklep, a napísal som, že jej druhá odpoveď bola odoslaná dňa 06. 03. 2011).

9. Podľa neoficiálnych reakcií som usúdil, že PU nemieni podľa zákona 514/2003 Z. z. postúpiť moju reakciu zo dňa 17. 03. 2011 v časti, ktorá sa týka požiadavky na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona 514/2003 Z. z., na príslušné Ministerstvo školstva SR. Z tohto dôvodu som dňa 06. 04. 2011 Ministerstvu školstva SR túto požiadavku zaslal tiež.

10. Ministerstvo školstva SR listom s nesprávnym dátumom 20. 04. 2010 odoslaným dňa 03. 05. 2011 nazvalo konanie FF PU a PU ako takej jej záväzkom voči mne, za ktorý toto ministerstvo vraj nemá ručiť. Konanie Ministerstva školstva SR má takto byť v rozpore so zákonom 514/2003 Z. z. Ministerstvo školstva SR z uvedeného domnelého dôvodu vrátilo vec na priame vybavenie Prešovskej univerzite.

11. PU obyčajnou listovou zásielkou zo dňa 27. 04. 2011 odoslanou dňa 12. 05. 2011 v prvom rade obišla text môjho podania zo dňa 17. 03. 2011 v časti, v ktorej poukazujem na jej nesprávny úradný postup, ktorý spočíval predovšetkým v neodôvodnených prietahoch v konaní. V druhom rade v treťom odseku tohto listu argumentuje, že vraj VŠ sv. Alžbety jej písomne oznámila, že mi neudelila súhlas v pokračovaní doktorandského štúdia na tejto vysokej škole, a že teda v čase podávania žiadosti na FF PU (05. 11. 2010) som nemal postavenie študenta. V prvom rade je to v rozpore s povolením v pokračovaní v štúdiu na inej vysokej škole od zriaďovateľa VŠ sv. Alžbety zo dňa 11. 11. 2010. V druhom rade, keby aj VŠ sv. Alžbety vydala dve protirečiaci listiny, o protirečení ktorých PU vedela, PU mi mala kópiu listiny, na ktorú sa odvoláva v obyčajnej listovej zásielke odoslanej dňa 12. 05. 2011 (zo dňa 27. 04. 2011) doručiť zároveň s jej konečným vyjadrením.»

V nadväznosti na uvedené sťažovateľ tvrdí, že boli porušené jeho ústavou a kvalifikovanými medzinárodnými zmluvami garantované práva a slobody:

«1. Keďže vyššie uvedené vyrozumenia Dekanátu Filozofickej fakulty Prešovskej univerzity, ako orgánu verejnej moci, ktorému zákon zveril rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb ohľadom vysokoškolského štúdia, odoslané v dňoch 26. 01. 2011 a 08. 03. 2011 obchádzajú z veľkej časti texty mojich podaní zo dňa 05. 11. 2010 (odpoveď 1712/2010 odpoveď z 10. 01. 2011) a zo dňa 01. 02. 2011 (odpoveď 98/2011 zo 07. marca 2011), a z týchto vyrozumení je evidentný a nepopierateľný opakovaný nesprávny úradný postup, ktorý zdĺhavým konaním spôsobil zánik viacerých prekluzívnych lehôt v môj celkový neprospech, a výsledkom je reťazenie nesprávnych úradných postupov a nezákonných rozhodnutí, postupujem podľa zákona článku 127 Ústavy SR a aj na základe nálezov Ústavného súdu SR III. ÚS 2/2009, III. ÚS 172/2010, III. ÚS 259/2010 a IV. ÚS 409/2010.

2. Keďže podľa čl. 42 a ods. 1 Ústavy SR „každý má právo na vzdelanie“, ktoré malo byť viackrát z strany označených inštitúcií porušené, postupujem cestou ústavnej sťažnosti.

3. V mojej reakcii pre FF PU z 01. 02. 2011 som upozornil, že jej postupom má ísť o tento rozpor s článkom 42 Ústavy Slovenskej republiky (právo na vzdelanie), že má ísť o rozpor s článkom 2 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (právo na vzdelanie) z 20. III. 1952. Upozornil som, že zároveň má dochádzať k rozporom s článkami Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zo 04. XI. 1950, konkrétne s článkom 1 (záväzok dodržiavať ľudské práva), s článkom 14 (zákaz diskriminácie) a s článkom 17 (zákaz zneužitia práv). Upozornil som aj na rozpor s článkom 1 Protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zo 04. XI. 2000 (všeobecný zákaz diskriminácie). Ignorovaním týchto upozornení má samotná PU ako právnická osoba tieto práva porušovať tiež.

4. Nesprávny úradný postup Ministerstva školstva SR jeho vyrozumením 2011-6423/14936:2-071 s nesprávnym dátumom 20. 4. 2010 odoslanom až dňa 03. 05. 2011 je nielen v ignorovaní zákona 514/2003 Z. z. a na základe tohto ignorovania v nezákonnom zbavení sa zodpovednosti ako orgánu konajúceho v mene štátu za škodu, ktorá vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva - teda za škodu, ktorú mala spôsobiť PU ako orgán, ktorý v úradnom postupe ohľadom mojej žiadosti o prestup zo dňa 05. 11. 2010 rozhodoval o mojich právach, o mojich právom chránených záujmoch a o mojich povinnostiach. Nesprávny úradný postup Ministerstva

škoolstva vřak mal spôsobit' poruřenie tých istých práv a slobôd ako je v prípade FF PU a PU samotnej označené v bode III/3 tejto ústavnej sťažnosti.»

Na základe uvedeného sťažovateľ žiada:

„1. ... podľa článku 127 žiadam Ústavný súd SR o rozhodnutie o tejto ústavnej sťažnosti.

2. Podľa článku 127 ods. 2 Ústavy SR žiadam Ústavný súd SR po konštatovaní porušenia Ústavy SR a základných práv a slobôd a ľudských práv a základných slobôd garantovaných medzinárodnými dohovormi zo strany Ministerstva školstva SR a Prešovskej univerzity v Prešove o vyslovenie, že ich právoplatnými rozhodnutiami a ich inými zásahmi boli tieto moje práva porušené.

3. Podľa článku 127 ods. 3 Ústavy SR žiadam Ústavný súd SR o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia od uvedených inštitúcií.

4. Ekonomická strata je v tomto prípade súčtom nákladov na realizáciu podaní pre Prešovskú univerzitu ohľadom žiadosti o prestup na štúdium 3.1.14, súčtom nákladov na telefonické hovory s Prešovskou univerzitou ohľadom žiadosti o prestup na štúdium 3.1.14, súčtom nákladov na cestovné ohľadom osobného stretnutia s docentkou PaedDr. T. M., PhD. ohľadom žiadosti o prestup na štúdium 3.1.14, a súčtom nákladov, ktoré budem v mojej situácii, do ktorej ma nesprávnym úradným postupom dostala FF PU, pre dokončenie doktorandského štúdia 3.1.14 povinný znášať na súkromnej vysokej škole v zahraničí.

5. Ekonomickú stratu vyčíslujem takto:

<i>a) náklady na poštovné.....</i>	<i>4,- EUR</i>
<i>b) náklady na telefonické hovory.....</i>	<i>10,- EUR</i>
<i>c) náklady na cestovné.....</i>	<i>18,- EUR</i>
<i>d) náklady na cestovné do zahraničia.....</i>	<i>2 000,- EUR</i>
<i>e) náklady na školné na súkromnej škole.....</i>	<i>3 400,- EUR</i>
<i>celková ekonomická strata.....</i>	<i>5 432,- EUR</i>

V prípade, ak nebudem na zatiaľ neurčené doktorandské štúdium na zatiaľ neurčenej zahraničnej vysokej škole prijatý, uvedenú ekonomickú stratu považujem za morálnu a spoločenskú stratu spôsobenú zamedzením možnosti zo strany PU absolvovať tretí stupeň doktorandského štúdia v Slovenskej republike.

6. Náhrada nemajetkovej ujmy - vzhľadom na mnou označené porušenia mojich garantovaných práv žiadam zároveň od Prešovskej univerzity náhradu morálnej, psychickej a spoločenskej ujmy. Poškodenie môjho spoločenského statusu v dôsledku zdĺhavého nesprávneho úradného konania zo strany FF PU, ktorého výsledkom sú nezákonné rozhodnutia 1712/2010 a 98/2011 si cením na 50 000,- EUR. Morálnu ujmu si cením tiež na 50 000,- EUR. Psychickú ujmu si cením na 100 000,- EUR.

7. Celkovú požiadavku na náhradu nemajetkovej ujmy vyčíslujem takto:

a) kompenzácia poškodeného spoločenského statusu.....50 000,- EUR
b) kompenzácia morálnej ujmy.....50 000,- EUR
c) kompenzácia psychickej ujmy.....100 000,- EUR
celková kompenzácia nemajetkovej ujmy.....200 000,- EUR

8. Rekapitulácia rozsahu náhrady škody

a) celková ekonomická strata.....5 432,- EUR
b) celková kompenzácia nemajetkovej ujmy.....200 000,- EUR
celková požiadavka náhrady škody.....205 432,- EUR
(slovom: dvestopäťtisíc štyristotridsaťdva EUR)

9. A preto navrhujem, aby som bol podľa článku 127 ods. 3 Ústavy SR odškodnený zo strany Slovenskej republiky zastúpenej Ministerstvom školstva a Prešovskej univerzity v Prešove vo výške 205 432,- EUR pre hrubé porušenie Ústavy SR, práva EÚ/ES, pre hrubé porušenie medzinárodných dohovorov, ktorými je Slovenská republika viazaná.

Posledné rozhodnutie v tejto veci je reakcia Ministerstva školstva 2011-6423/14936:2-071 s nesprávnym dátumom 20. 04. 2010 odoslaná dňa 03. 05. 2011, čiže túto ústavnú sťažnosť podávam v zákonnej dvojmesačnej lehote.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Konanie o sťažnostiach je bližšie upravené predovšetkým v § 49 až § 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 42 ústavy a práva podľa čl. 2 dodatkového protokolu v spojení s čl. 1, čl. 14 a čl. 17 dohovoru postupom ministerstva a jeho prípisom sp. zn. 2011-6423/14936:2-071 z 20. apríla 2011, ako aj postupom Prešovskej univerzity a jej prípisom sp. zn. 1152/2011 z 27. apríla 2011 súvisiacim s predbežným prerokovaním jeho nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom.

Zo sťažnosti a z priloženej dokumentácie vyplýva, že sťažovateľ podaním zo 17. marca 2011 adresovaným Prešovskej univerzite požiadal o *„predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v platnom znení) spôsobenej verejnou vysokou školou Prešovská univerzita – nesprávnym úradným postupom a nezákonnými rozhodnutiami –*

vyrozeniami dekanátu Filozofickej fakulty Prešovskej univerzity 1712/2010 zo dňa 10. 1. 2011 a 98/2011 zo dňa 6. marca 2011“ (uvedenými prípismi dekan Filozofickej fakulty Prešovskej univerzity nepovolil sťažovateľovi zápis na externú formu doktorandského štúdia v študijnom programe sociálna práca, pozn.). Rovnakú žiadosť zaslal sťažovateľ aj ministerstvu.

Na podania sťažovateľa reagovalo najprv ministerstvo, ktoré prípisom sp. zn. 2011-6423/14936:2-071 z 20. apríla 2011 postúpilo jeho žiadosť na priame vybavenie Prešovskej univerzite, a následne aj Prešovská univerzita, ktorá v prípise sp. zn. 1152/2011 z 27. apríla 2011 sťažovateľovi oznámila, že na doktorandské štúdium môže byť prijatý iba na základe prijímacieho konania, a potvrdila tak rozhodnutie dekana Filozofickej fakulty Prešovskej univerzity o nepovolení zápisu na externú formu doktorandského štúdia v študijnom programe sociálna práca. Z uvedeného vyplýva, že Prešovská univerzita nevyhovela žiadosti sťažovateľa o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, čím podľa jeho tvrdenia porušila spolu s ministerstvom jeho základné právo podľa čl. 42 ústavy a právo podľa čl. 2 dodatkového protokolu v spojení s čl. 1, čl. 14 a čl. 17 dohovoru.

V súvislosti so sťažnosťou sťažovateľa ústavný súd poukazuje na čl. 127 ods. 1 ústavy, z ktorého vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri zakladaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže

domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02, IV. ÚS 115/07, IV. ÚS 203/09).

V danom prípade si sťažovateľ uplatňuje nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom ministerstva a Prešovskej univerzity. Ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (napr. IV. ÚS 42/2010 alebo IV. ÚS 256/2010) v tejto súvislosti poukazuje na to, že na konanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, ako aj nezákonným rozhodnutím orgánu štátu alebo orgánu verejnej správy je daná právomoc všeobecných súdov v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, čo vylučuje právomoc ústavného súdu.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júla 2011